

karok vezetői közül sokan a Noviszádon megrendezett tanfolyamokon szerették szaktudásukat, amit később gyakorlati munkával kimélyítettek.

Az idei versenyen a minősítés alkalmával figyelembe vették az énekkarok egész évi munkáját is. A bíráló bizottság szigorú feltételnek vette azt is, hogy az énekkarok milyen mértékben tömegesedtek, hogyan foglalkoztak tagjaik, világnézeti és szaknevelésével, meglátogatták-e a szocializmus építőhelyeit, a gyárakat, üzemeket és szövetkezeteket.

A verseny tanulságai megmutatták a többi között, hogy egyes énekkarok nem szentelnek kellő figyelmet az ifjúság bevonására. Ezek közé az énekkarok közé tartozik például mindhárom zombori énekkar is, a szerb, a horvát és a »Petőfi Sándor« magyar kultúregyesület énekkara, mely utóbbi, noha dícséretben részesült, az előversenyben tanúsított gyenge aktivitása miatt, nem kaphatta meg azt a minősítést, ami a versenyen megnyilvánult tudásához viszonyítva megillette volna.

Mindent összegezve megállapítható hogy a verseny a vajdasági énekkarok jelentős fejlődését mutatta szervezeti és művészi tekintetben is.

PUSKIN MŰVEINEK KIADÁSA A SZOVJETSZÖVETSEGBEN

Puskin művei a szovjethatalom éveiben 76 nyelven és 41,5 millió példányszámban jelentek meg. A nagy orosz költő műveit számos olyan nép nyelvén is kiadták, amelyeknek a Nagy Októberi Forradalomig még ábécéjük sem volt. Puskin egyes műveit is számtalanszor megjelentették. A »Kapitány leánya« 112 kiadást ért meg 44 nép nyelvén, a »Dubrovskij«-t 89 ízben adták ki 42 nyelven. »Belkin mesé«-it 47-szer jelentették meg 20 nyelven. Mindezek a művek milliós példányszámban kerültek a könyvpiacra. Az »Anyegin Eugén« verses regény több mint két millió példányszámban jelent meg. A nagy költő meséi 210 kiadást értek meg 46 nép nyelvén 66 millió példányszámban jelentek meg.

A költő születésének századik évfordulója alkalmából a Szovjet Tudományos Akadémia 10 kötetben megjelentette Puskin válogatott műveit. A »Goslitizdat« állami könyvkiadó pe-

dig Puskin műveinek új kiadását készíti elő 6 kötetben. Mindez azt mutatja, hogy Puskin költészete egybe forrt a szovjet dolgozók hatalmas tömegeivel s hogy Puskin neve a legnépszerűbb és legdicőségesebb név az orosz klasszikus irodalomban.

A ROMÁN KÖZELETI, POLITIKAI ÉS KULTÚRMUNKÁSOK A ROMÁNIAI RÁDIOALLOMÁSOK RÁGALOMHADJÁRATA ELLEN

Versecen 1949 június 5-én a román közéleti, politikai és kultúrmunkások értekezletet tartottak, amelyen a meghatározottabban elítélték azt a rágalomhadjáratot, melyet a Szovjetunio Kommunista Bolsevik Pártjának vezetői és a népi demokráciák folytatnak hős Pártunk és hazánk ellen. Az értekezlet résztvevői különösen azon tény felett fejezték ki megbotránkozásukat, hogy ebben a vad és alapítalan hajszában a Román Népköztársaság és a Román Dolgozók Pártjának egyes vezetői is szegyénteljes módon kiveszik részüket. A román vezetők határozata a többi között a következőket mondja: »Romániai rágalmozónak a többi rágalmozóval együtt megkísérlik nemzeti kisebbségünk egységét szétörni és újból fel-támasztani a szovinizmust s ugyanakkor Kommunista Pártunkat a nacionalizmus vádjával illetik. Véleményünk szerint nacionalisták éppen azok, akik bennünket vádolnak. Mivel magyarázzák a Román Dolgozók Pártjának vezetői azt a tényt, hogy a romániai szerb kisebbség haladó elemei és vezetői a »Sziguranc« börtöneiben sanyalódnak és a fasiszmus kegyetlenségeire emlékeztető kínzásokat kell elszenvedniök?... Nem állhatjuk meg, hogy a legerélyesebben ne utasítsuk vissza és cáfoljuk meg a Román Dolgozók Pártja, a román sajtó és rádió hazugságait arról, hogy hazánk átállt az imperialisták táborába, hogy nálunk a kapitalizmus teljes virágzásban van stb. Világos, hogy a Román Dolgozók Pártja egyes vezetőinek a rágalommal csak az a céljuk, hogy befeketítsék népeinket és Pártunkat, hogy meggátolják a szocializmus felépítését hazánkban. Ezek a »kritikusok« azt hiszik, hogy hazugságaikkal eltitkolhatják saját népeink előtt a mi dolgozóink gyönyörű munkaeredményeit; hogy eltitkolhatják a felépült vagy épülő hidakat,

gyarakat, vasutvonalakat, utakat, termelőszövetkezeteket, egyszóval a szocializmust...»

Az értekezlet résztvevői a román rádióállomásokhoz intézett levelükben feltárlják azt a szégyenteljes szerepet, amit ezek a rádiók töltenek be a hazánk elleni rágalmak terjesztésében. A román rádióállomások azt állítják, hogy Jugoszlávia átállt az imperialisták táborába, hogy Jugoszláviában amerikai csapatok vannak stb. Az értekezlet résztvevői felteszik a kérdést: a román rádió melyik adásában ismertette a román közvéleménnyel a jugoszláv kiküldötték állásfoglalását az Egyesült Nemzetek Szervezetében, a világbéke értekezleten és a Duna-konferencián?

A határozatot és a levelet az értekezlet valamennyi résztvevője aláírta.

A SZÍNHÁZAK ÁLLAMOSÍTÁSA MAGYARORSZÁGON

Az új színházi évad megindulásával Magyarországon megszűnnek a magán-színházak

A Horthy-rendszer műsorpolitikája mellőzött minden olyan színművet, mely komoly társadalmi problémákat vetett föl és előnyben részesítette a reakciós, érzélgős és tartalmatlan színműveket.

A felszabadulás után ez a helyzet csak részben változott meg. A magán-színházak igazgatói kettős műsorpolitikát folytattak: az üres, eszméségnélküli színművek bemutatásával a burzsoázia maradványainak kedveskedtek, de ugyanakkor az új színházlátogató közönséget is igyekeztek kielégíteni. A színházak életében ekkor válság uralkodott, amit egyedül csak a haladó szervezetek színházai küzdöttek le.

A színházak államosításával megváltozik ez az egészségtelen állapot. Az új és régi állami színházak vezetői már hozzáláttak a következő évad műsorának összeállításához és az együttesek megválasztásához.

Amint a színész szakszervezet összehívott ülésének jelentéséből kitétni, a színészek nagy örömmel fogadják a változást. Véleményük szerint az államosítással megjavulnak majd életkörülményeik, mert az állami színházaktól rendszeres fizetést kapnak — ami a magán színházaknál nem volt meg; — másrészt remélik, hogy ezzel megszűnik a színészek átkos munkanékülisége, amely az utóbbi években igen nagy arányú volt.

A színházak színvonalának megjavulása rendkívül nagy kérdései Magyarországon, különösen, ha figyelembe vesszük, hogy a budapesti színházaknak a múlt évben 35.000 előfizetőjük volt, s hogy ez a szám előreláthatólag ebben az évben százszázalékosan növekszik.

AZ ELSŐ SIPTÁRNYELVŰ IRODALMI FOLYÓIRAT

A koszovó-metóhiai kultúregyesületek szövetségének kiadásában »Új élet« (Jeta ere) címmel megjelent az első siptárnyelvű irodalmi folyóirat. A kéthavonként megjelenő folyóirat a hazánkban élő siptár nemzeti kisebbség irodalmi és kulturális kérdéseivel foglalkozik. Ez a nemzeti kisebbség a Jugoszláv Szövetségi Népköztársaság területén nemcsak gazdasági, hanem politikai és kulturális téren is egyenlő jogokat élvez. Ezt bizonyítja a most megindított irodalmi lap is, mely a régi Jugoszláviában sohasem jelenhetett volna meg.

A folyóirat első száma a bevezetőkön kívül egész sor cikket és eredeti frást közöl, melyek a siptár nemzeti kisebbség irodalmi és kulturális kérdéseivel foglalkozva hűen érzékeltetik azt a fejlődési szakaszt, amelyet ez a kisebbség futott be a felszabadulás óta. A siptárnyelvű irodalom fellendítését kívánja elősegíteni a folyóirat azzal is, hogy irodalmi pályázatot hirdet versre, novellára és egyfelvonásos színműre.